

følge at blive af med et saadant Lyende. Det er ofte gjentaget, at der af Udvalget er taget særdeles Hensyn til, hvad den ærede Justitsminister har anseet for her at være det Rigtigste; men jeg maa dog spørge Udvalget, om der ikke er andre og mere væsentlige Forandringer, som ere vedtagne idag, om hvilke man kan antage, at de endnu mere have mishaget den ærede Justitsminister? Hvad denne Forandring af Udkastet angaaer, da kan jeg dog virkelig ikke troe, at man bør tillægge en saa constitutional Minister som Justitsministeren en saadan Pirrelighed, at han skulde ville lægge den allermindste Vægt paa, hvad enten den Alder, i hvilken Huustugt maa anvendes, bestemmes til det 18de eller til det 20de Aar.

Formanden: Jeg antager ikke, at Thinget vil nægte sit Samtykke til, at den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds atter faaer Ordet, skjøndt han allerede har havt det 2 Gange (Nei!).

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig en Bemærkning i Anledning af den lille Lærdom, som den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Landstingskreds (Madvig) nylig var saa god at give, at det var for tidligt at tale om Meningen paa et andet Sted. Jeg kan ikke erkjende dette, og jeg vil i saa Henseende henvise det meget ærede Medlem til Pag. 29 i Udkastets Motiver, hvor han vil see, at der er god Anledning til baade at tænke paa og at formode, hvad Meningen netop om dette Punct er paa et andet Sted. Da jeg har Ordet, maatte det maaskee være mig tilladt at tilføie med Hensyn til, hvad den ærede Landstingsmand for Færøerne (D. Jørgensen) yttrede, at det ubetvivel vilde være noget misligt, om man vilde troe, at det var til de Paagældendes virkelige Læve at undlade at fritage dem for Huustugten. Hvad der i og for sig er nedtrykkende, er sjældent til Bedkommendes Læve, ret forstaaet.

Nyholm: Jeg maa ved denne Leilighed meget beklage, at den ærede Justitsminister ikke er tilstede, idet jeg flere Gange har været i den Stilling, at jeg har været nødt til at omtale, hvad der er forhandlet i Conferencerne, og det er meget ubehageligt at skulle tale om, hvad en Mand har udtalt paa et andet Sted.

Jeg skal kun gjentage, at den ærede Justitsminister har lagt særdeles Vægt paa, at dette Punct blev saaledes, som det var foreslaaet i Udkastet, og jeg skulde derfor troe, at der virkelig ikke var saa liden Grund for Thinget til ikke at gaae ind paa en Forandring, som jeg virkelig ikke kan see har en saa overordentlig Betydning, som man vil tillægge den. — Med Hensyn til den Udtalelse, der skete fra den ærede sidste Taler, angaaende, hvilken Mening Folkethinget havde, om dette Punct, da er det ganske vist, at Folkethinget har ved en tidligere Leilighed, saaledes som det ogsaa er bemærket i Motiverne, erklæret sig for 18 Aars Grændsen; men det er ligesaa vist, at, uagtet Justitsministeren godt skjender denne Mening i Folkethinget, har han dog i Lovudkastet foreslaaet 20 Aars Alderen, og ikke, saaledes som det tidligere blev vedtaget, 18 Aars Alderen. Jeg skal dernæst tillade mig at tilføie, at jeg finder, at den Grund, som den ærede Landstingsmand fra Færøerne (D. Jørgensen) har anført, aldeles ikke kan siges at være uden Vægt, isærdeleshed hvis man vil gaae ind paa det Ændringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille under Nr. 71, hvoraf det klart fremgaaer, at, saasnart Huustugten er anvendt paa et saadant Lyende, vil der ikke kunne blive Spørgsmaal om at belægge det med nogen anden Straf. Man kan altsaa godt tænke sig, at et Lyende imellem 18 og 20 Aar gammelt maaskee kunde være ret godt tjent med at faae et lille Slag af en Stok, istedetfor at blive undertastet de strenge Straffe, som § 29 indeholder. — Jeg skal iøvrigt i Anledning af, at den ærede Landstingsmand for Bornholm (Krabbe) har opkastet det Spørgsmaal, om der ikke var mange flere Puncter, som Justitsministeren havde gjort til en; om jeg saa maa sige, *conditio sine qua non* for Loven, bemærket, at, saavidt jeg har forstaaet ham, har han ikke udtalt sig med saamegen Bestemthed om denne eller nogen anden Deel af Loven, som han synes at mene, at han skulde have lagt for Dagen; men det er maaskee mig, der har givet Anledning til denne Opfattelse. Justitsministeren har, ved at discutere Sagen med Udvalget, erklæret, at der var flere Puncter, han